

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 januari 2015 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj (Rumänien) – Vasiliki Balazs mot Casa Județeană de Pensii Cluj (C-401/13), Casa Județeană de Pensii Cluj mot Attila Balazs (C-432/13))

(Förenade målen C-401/13 och C-432/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 7.2 c — Tillämpning av konventioner om social trygghet mellan medlemsstater — Återvändande flykting med ursprung i en medlemsstat — Anställningsperioder som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium — Ansökan om beviljande av ålderspension — Avslag)

(2015/C 107/05)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Vasiliki Balazs (C-401/13), Casa Județeană de Pensii Cluj (C-432/13)

Motparter: Casa Județeană de Pensii Cluj (C-401/13), Attila Balazs (C-432/13)

Domslut

Artikel 7.2 c i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i ändrad och uppdaterad lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006, ska tolkas så, att ett bilateralt avtal om socialförsäkringsförmåner för medborgare från en av signatärstaterna, som haft status som politiska flyktingar i den andra signatärstaten, vilket ingåtts vid en tidpunkt då en av de båda signatärstaterna ännu inte hade anslutit sig till unionen och som inte återfinns i bilaga III i denna förordning, inte förblir tillämpligt på ett fall där politiska flyktingar återvänt till sitt hemland före ingåendet av det bilaterala avtalet och före ikraftträdandet av förordningen.

⁽¹⁾ EUT C 298, 12.10.2013.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 januari 2015 (begäran om förhandsavgörande från l'Oberster Gerichtshof – Österrike) – ÖBB Personenverkehr AG mot Gotthard Starjakob

(Mål C-417/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artikel 2.1 och 2.2 a — Artikel 6.1 — Diskriminering på grund av ålder — Nationell lagstiftning enligt vilken beaktandet, i syfte att fastställa lönen, av utbildnings- och tjänsteperioder som en person fullgjort före 18 års ålder är underkastat kravet att den tid som personen måste tillbringa i en löneklass innan uppflyttning kan ske till nästa löneklass förlängs — Motivering — Ägnad att uppnå det eftersträlvade målet — Möjlighet att angripa förlängningen av tiden för uppflyttning i löneklass)

(2015/C 107/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ÖBB Personenverkehr AG

Motpart: Gotthard Starjakob

Domslut

- 1) Unionsrätten, i synnerhet artiklarna 2 och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning såsom den som är aktuell i det nationella målet enligt vilken – i syfte att avskaffa diskriminering på grund av ålder – anställningsperioder före 18 års ålder ska beaktas, men som samtidigt innehåller en regel som i praktiken endast är tillämplig på anställda som varit utsatta för sådan diskriminering och varigenom varje tidsperiod som krävs för uppflyttning i var och en av de tre första löneklasserna förlängs med ett år, vilket innebär ett slutgiltigt vidmakthållande av en särbehandling på grund av ålder.
- 2) Unionsrätten och i synnerhet artikel 16 i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att en nationell lagstiftning som syftar till att avskaffa diskriminering på grund av ålder, inte nödvändigtvis måste ge en anställd – vars tjänstperioder som fullgjorts före 18 års ålder inte har beaktats vid beräkningen av vederbörandes uppflyttning i löneklass – möjlighet att erhålla en ekonomisk kompensation som motsvarar skillnaden mellan den lön som skulle ha utgått om han eller hon inte varit utsatt för sådan diskriminering och den lön som faktiskt utbetalats. I ett fall såsom det som är aktuellt i det nationella målet och så länge det inte har införts ett system som undanröjer åldersdiskrimineringen på ett sätt som är förenligt med direktiv 2000/78 krävs det, för att likabehandling ska återinföras, att anställda som förvärvat sin erfarenhet, åtminstone till viss del före 18 års ålder, tillerkänns samma förmåner som de anställda fått som efter att ha uppnått denna ålder har förvärvat erfarenhet av samma slag och av jämförbar längd. Detta gäller såväl beaktande av utbildnings- och tjänstperioder som fullgjorts före 18 års ålder som uppflyttning i lönesystemet.
- 3) Unionsrätten och i synnerhet artikel 16 i direktiv 2000/78, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att den nationella lagstiftaren – i syfte att beakta utbildnings- och tjänstperioder som fullgjorts före 18 års ålder – föreskriver en samarbetskyldighet enligt vilken den anställde ska styrka dessa perioder för sin arbetsgivare. Det utgör dock inte rättsmissbruk att en anställd vägrar att samarbeta vid tillämpningen av en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som innehåller diskriminering på grund av ålder i strid med direktiv 2000/78. Detsamma gäller en talan som vederbörande väckt för att erhålla ersättning i syfte att återinföra likabehandling i förhållande till anställda som efter att ha uppnått denna ålder har förvärvat erfarenhet av samma slag och av jämförbar längd.
- 4) Effektivitetsprincipen ska tolkas så, att i ett fall såsom det som är aktuellt i det nationella målet utgör den inte hinder för att en nationell preskriptionsfrist för anspråk som är grundade på unionsrätten börjar löpa före den dag då EU-domstolen avkunnar en dom genom vilken rättsläget på området klargörs.

(¹) EUT C 325, 9.11.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 januari 2015 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Art & Allposters International BV mot Stichting Pictoright

(Mål C-419/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Immaterialrätt — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Artikel 4 — Spridningsrätt — Konsumtion — Begreppet föremål — Överföring av bild av ett skyddat verk från en pappersposter till en målarduk — Ändring av medium — Påverkan på konsumtionen)

(2015/C 107/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden